

godt og sikkert, men havde derimod blot ladet alle de lavere Stillede været heelt frie for Skat. Jeg har seet fremhævet, hvorledes det i hele store Provindser egentlig aldrig var Andet end et løst Skjøn, man gif efter. Naar vi nu tage den eneste Sikkerhed bort, som der er, nemlig Fordelingen omkring paa de enkelte Communer, hvorledes skulle vi saa fastholde Indtægten uden noget Hjælpemiddel? Jeg vil, som jeg saa ofte har havt Leilighed til at udtale, ligesaavel som nogen Anden være villig til at gaae ind paa en directe Skat og ønske, at vi maae komme til en god directe Skat, netop for Skattereformernes Skyld; men jeg kan ikke see, at vi kunne komme nogen Vej, naar vi ikke faae Skatten bestemt med nogenlunde Fasthed og Sikkerhed, og jeg er ikke istand til at see, hvorledes det Procentsystem, der her er foreslaaet, skulde give denne Sikkerhed; men det er ganske vist, som jeg før har havt Leilighed til at udtale, at, om jeg end er misfornøjet med de Former, der her ere bragte i Forslag, saa skal denne Misfornøelse aldrig bringe mig til at nægte Finantsministeren de Beløb, han maaatte behøve for at dække den aarlige Underballance ved en Indkomstskat.

Sad: Jeg skal blot med et Par Ord berøre de tre væsentligste af de Grunde, den ærede Ordfører har fremsat mod Mindretallets Forslag. Den første var, at Folkethinget ved Behandlingen af Landcommunalloven i 1867 skulde have forkastet det samme Forslag, der nu foreligger fra vor Side. Men jeg paa- staaer paa det Allerbestemteste, at det er en Feiltagelse; Folkethinget forkastede ikke det, der indeholdes i Mindretallets Forslag; det er allerede oplyst, at det, der forelaa, slet ikke var det nuværende Forslag; men dernæst var Sagen den, at vedkommende Minister var imod, at man optog Beskatnings-Regler i Communalloven, fordi han ikke ansaae de Bestemmelser, som dengang kunde indscettes i Communalloven, naar man overhovedet vilde have Beskatningsregler ind i den, for tilstrækkeligt bearbejdede. Det er nu netop det samme Standpunkt, hvorpaa Mindretallet staaer. Vi foreslaae ikke en Lov, netop fordi det ogsaa staaer

tydeligt for os, at dens Indhold ikke kan forelægges tilstrækkelig bearbejdet i et Dieblif af nogle enkelte Medlemmer heri Salen, men maa behandles af Regjeringen, efterat denne har gjort sine i saa Henseende nødvendige forberedende Skridt. Det Andet, som den ærede Ordfører omtalte, var, at der var stor Uklarhed tilstede i Mindretallets Opfattelse af Formuens Natur og Væsen, naar man vilde have al Formue beskattet eens, uagtet den undertiden kan give en større Indtægt, undertiden en mindre end almindeligt, ja under visse Forbigaaende Forhold endog slet ingen Indtægt; men jeg skal i saa Henseende tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Formuesdele, som til visse Tider give meget forskjellig Indtægt, f. Ex. det Hus, den ærede Ordfører omtalte, der i et Aar ingen Leieindtægt gav, eller det Skib, som seilede et Aar uden Indtægt — disse Formuesdele have netop en Værdi, der svarer ikke til det enkelte Aars Indtægt, men til Gjennemsnitsindtægten. Eieren af Skibet bliver til Gjengæld ikke sat høiere i Skat af sin Formue i Skibet, fordi det et andet Aar rimeligviis seiler saaledes, at det har tjent 20, 30 til 50 pCt., det er netop det, der er Sagen. Der er visse Formuer, som hvert Aar give omtrent samme Indtægt, og andre Formuer, som i forskjellige Aar give meget forskjellige Indtægter, men naar vi tage dem over det Hele, give alle Formuer gjennemsnitlig omtrent lige store Indtægter og derfor kunne de ogsaa taale at rammes efter samme Regel. Endelig var det Tredie, som den ærede Ordfører anførte, de praktiske Følger, som Vedtagelsen af dette Forslag vilde have, nemlig at vi nu ikke fik den almindelige Skattelov og i saa Henseende anførte den ærede Ordfører en heel Deel, af hvilket han meget godt veed, jeg kan tiltræde det Meste; men jeg maa tilstaae, at jeg aldeles ikke kan gaae ind paa, at den ærede Ordfører idag synes at ville lægge Skylden paa Mindretallet for, at vi nu befinde os i en slig Stilling. Ved alle de Forhandlinger, vi gjentagende have havt om Indkomstbeskatning, have ikke alene vi, men ogsaa, saavidt jeg har formaaet at opfatte det, ogsaa den ærede Finantsminister og adskillige Andre, der